

1527/2020

23-11-2020

anulare act administrativ

Tribunalul CONSTANTA

ROMÂNIA

TRIBUNALUL CONSTANTA

_____, C _____

Tel. 0241- _____, 0241- _____

Fax. 0241- _____

Operator de date cu caracter personal 8470

DOSAR CIVIL NR. _____

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1527

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE: 23 NOIEMBRIE 2020

COMPLETUL CONSTITUIT DIN:

PREȘEDINTE: I____-L____ O____-D____

GREFIER: E____ N____

Pe rol soluționarea cauzei C_____ administrativ și fiscal privind pe
reclamantul A_____ A____ A__, cu sediul în C_____, și cu sediul procesual
ales în C_____, în contradictoriu cu pârâțul B_____ B_____ B_ B_____
B_ B____ B_____, cu sediul în C_____, _____, J_____
C_____ și cu sediul în C_____, _____, J_____
C_____, având ca obiect anulare act administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 16.11.2020, fiind consemnate
în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta
sentință civilă, dată la care instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a
amânat pronunțarea la data de 23.11.2020 când, în aceeași compunere, a hotărât
următoarele:

TRIBUNALUL

Deliberand asupra cauzei de fata, constata urmatoarele:

Prin cererea inregistrata sub nr. _____ pe rolul Tribunalului Constanta,
reclamanta SC A_____ A____ A__, în contradictoriu cu paratul B_____
B_____ B_ B____ B_ B____ B_____ (SPIT), în temeiul art. 8 alin. (1)

coroborat cu art. 11 alin. 1 lit. a) și art. 18 din Legea nr. 554/2004, prin raportare la art. 281 din Legea nr. 207/2015, a solicitat anularea Deciziei nr.

T18652/27.02.2020 emise de către SPIT și comunicată societății la data de 28.04.2020, prin care s-a dispus respingerea plângerii prealabile formulate de societate și înregistrate la SPIT sub nr. T4133/15.01.2020, anularea Certificatului de atestare fiscală pentru persoane juridice privind impozitele și taxele locale și alte venituri ale bugetului local nr. T108641/19.12.2019 emis de pârâta SPIT cu privire la imobilul societății situat în _____

_____ SPIT la emiterea unui certificat fiscal cu privire la imobilul societății care să nu conțină mențiunile „Prin Decizia nr. 32/07.02.2019 a Înaltei Curii de Casație și Justiție, pronunțată în dosarul _____, s-a dispus desființarea Dispozițiilor emise de primarul Municipiului C _____, prin care lotul din care face parte și terenul dumneavoastră, a ieșit din patrimoniul Municipiului C _____” și respectiv „A nu se folosi la vânzare!”, obligarea pârâtei SPIT, în temeiul art. 18 alin. (1) și alin. (5) din Legea nr. 554/2004, la plata de penalități către societate în cuantum de 1.000 lei pentru fiecare zi de întârziere, în situația neîndeplinirii în termen a obligațiilor stabilite de instanță în urma admiterii capetelor de cerere de mai sus.

Motivându-se în fapt cererea, reclamanta a aratat, în esență, că, prin cererea înregistrată la SPIT sub nr. T108641/05.12.2019, societatea a solicitat emiterea unui certificat de atestare fiscală cu privire la imobilul societății, în conformitate cu dispozițiile art. 159 alin. 5 din Codul de procedură fiscală care stipulează că „Pentru înstrăinarea dreptului de proprietate asupra clădirilor, terenurilor și a mijloacelor de transport, proprietarii bunurilor ce se înstrăinează trebuie să prezinte certificate de atestare fiscală prin care să se ateste achitarea tuturor obligațiilor de plată datorate bugetului local al unității administrativ-teritoriale în a cărei rază se află înregistrat fiscal bunul ce se înstrăinează, potrivit alin. (2). Pentru bunul ce se înstrăinează, proprietarul bunului trebuie să achite impozitul datorat pentru anul în care se înstrăinează bunul, cu excepția cazului în care pentru bunul ce se înstrăinează impozitul se datorează de altă persoană decât proprietarul”.

Pârâta SPIT a emis a emis în 19.12.2019 Certificatul fiscal, în care se precizează că „[...] nu figurează în evidențele compartimentului fiscal cu creanțe bugetare de plată scadente către bugetul local, conform evidențelor existente la data întocmirii”.

Cu toate acestea, Certificatul fiscal conține două alte mențiuni ce încalcă prevederile Codului de procedură fiscală cu privire la conținutul acestuia, anume: „Prin Decizia nr. 32/07.02.2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în dosarul _____, s-a dispus desființarea Dispozițiilor emise de primarul Municipiului C _____, prin care lotul din care face parte și terenul dumneavoastră, a ieșit din patrimoniul Municipiului C _____” și respectiv, „A nu se folosi la vânzare!”.

Fiind nemulțumită de conținutul Certificatului fiscal ce nu s-a limitat la obligațiile fiscale din evidența pârâtei SPIT, societatea reclamanta a formulat în 15.01.2020 o plângere prealabilă, prin intermediul căreia a solicitat anularea/revocarea Certificatului fiscal și emiterea unui nou certificat în conformitate cu dispozițiile legale - în mod specific, un certificat care să nu conțină cele două mențiuni amintite anterior.

Prin Decizia SPIT, autoritatea pârâtă a dispus: respingerea ca inadmisibilă a contestației Societății, apreciind că împotriva Certificatului fiscal nu poate fi formulată o plângere prealabilă ci o acțiune „în obligare” la emiterea unui certificat de atestare fiscală în temeiul art. 8 alin. 1 teza II din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, respingerea (pe fond) ca neîntemeiată a plângerii prelabile, apreciind că împotriva Deciziei SPIT, societatea este în drept să formuleze direct o acțiune „în obligare” la emiterea unui certificat de atestare fiscală în temeiul art. 8 alin. 1 teza II din Legea 554/2004.

Actele atacate pe calea prezentei acțiuni introductive sunt nelegale, acestea prejudiciind în mod grav societatea, prin afectarea dreptului de dispoziție asupra imobilului societății, --- nefiind în măsură să înstrăineze imobilul respectiv din cauza mențiunilor din Certificatul fiscal, în condițiile în care nici nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul local, iar Cartea Funciară a Imobilului Societății nu conține vreo mențiune similară care să afecteze regimul juridic și transferul dreptului de proprietate asupra acestuia.

Potrivit dispozițiilor art. 159 alin. 5 Cod procedură fiscală, atunci când proprietarul unui imobil intenționează să îl înstrăineze, este obligat „să prezinte certificate de atestare fiscală prin care să se ateste achitarea tuturor obligațiilor de plată datorate bugetului local al unității administrativ-teritoriale în a cărei rază se află înregistrat fiscal bunul ce se înstrăinează, potrivit alin. (2)”, sancțiunea încălcării acestora fiind nulitatea actelor de înstrăinare, conform alin. 6 al aceluiași articol.

De asemenea, potrivit art. 159 alin. 2 Cod procedură fiscală, certificatul de atestare fiscală „se eliberează pe baza datelor cuprinse în evidența creanțelor fiscale a organului fiscal local și cuprinde obligațiile fiscale restante și, după caz, obligațiile fiscale scadente până în prima zi a lunii următoare depunerii cererii, precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal local în vederea recuperării”.

După cum se poate așadar observa cu ușurință, legiuitorul a limitat conținutul certificatului de atestare fiscală emis de autoritățile fiscale locale la obligațiile fiscale înregistrate de contribuabilul-proprietar al imobilului ce se dorește a fi înstrăinat, existența acestui tip de certificat fiind justificată tocmai prin nevoia de a obliga contribuabilul să achite obligațiile fiscale către bugetul local.

Aceasta este și concluzia Curții Constituționale care, soluționând o excepție de neconstituționalitate, a reținut că sancțiunea nulității actului translativ de

proprietate a fost concepută tocmai pentru a se asigura „ritmicitatea și certitudinea alimentării bugetelor locale cu sumele de bani aferente obligațiilor fiscale care revin în sarcina contribuabililor”.

A mai aratat ca nu poate fi admis să „împrumutăm” norme juridice ce reglementează în mod expres și specific alte instituții similare, precum cea a certificatului de atestare fiscală emis de organele centrale și reglementat de art. 158 Cod procedură fiscală, așa cum pâra SPIT încearcă să facă.

Numai cu privire la acest tip de certificat legiuitorul a stipulat că vor fi incluse, pe lângă creanțele bugetare, și „alte mențiuni cu privire la situația fiscală a contribuabilului/plătitorului, prevăzute prin ordin al președintelui A.N.A.F.” (a se vedea alin. 3 al art. 158 Cod procedură fiscală).

A mai aratat ca o asemenea dispoziție nu există cu privire la certificatul emis de organele locale, ceea ce înseamnă că acesta va avea conținutul strict limitat la obligațiile fiscale datorate bugetului local.

Mai mult, SPIT afirmă în câteva rânduri că Ordinul Președintelui ANAF nr. 3654/2015 privind aprobarea procedurii de eliberare a certificatului de atestare fiscală, a certificatului de obligații bugetare, precum și a modelului și conținutului acestora s-ar aplica și cu privire la certificatul de atestare fiscală emis de organele locale, ceea ce este complet neadevărat.

Ordinul menționat privește exclusiv certificatele de atestare fiscală emise de organele centrale, iar dacă titlul acestuia nu ar fi suficient pentru ilustrarea conținutului, încă din primul paragraf se specifică emiterea acestui ordin în baza prevederilor art. 158 Cod procedură fiscală.

Prin urmare, includerea celor două mențiuni - de natură a afecta dreptul _____ înstrăina imobilul societății, deși nu înregistrează datorii către bugetul local, este nelegală, produce prejudicii societății și trebuie înlăturată.

A mai precizat ca nu înțelege natura mențiunii „A nu se folosi la vânzare!”, în condițiile în care însăși rațiunea pentru care acest tip de certificat a fost creat este aceea de a servi la înstrăinarea anumitor tipuri de bunuri. Prin includerea mențiunii respective, pârâta SPIT nu doar că încalcă dispozițiile legale citate, ci deturneză efectiv instituția certificatului de atestare fiscală emis de organele locale, transformându-l într-un act de corespondență fără nicio valoare.

În concluzie, cele două mențiuni depășesc cadrul legal stabilit de Codul de procedură fiscală la art. 159 cu privire la conținutul certificatului de atestare fiscală emis de organele locale, fiind necesară anularea lor.

A mai aratat ca pârâta SPIT a menționat în Certificatul fiscal că „Prin Decizia nr. 32/07.02.2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în dosarul _____, s-a dispus desființarea Dispozițiilor emise de primarul Municipiului C_____, prin care lotul din care face parte și terenul dumneavoastră, a ieșit din patrimoniul Municipiului Constanta”.

Or, așa cum a reținut și pârâta, în istoricul dreptului de proprietate asupra imobilului societății, primul act de dobândire a fost Dispoziția de primar nr. 796/19.03.2004, în proprietatea societății imobilul intrând în anul 2010.

Imobilul Societății nu a fost niciodată sechestrat în cadrul urmăririi penale ce a condus la formarea dosarului penal nr. _____, acesta fiind înstrăinat la acea dată către un terț dobânditor de bună credință, nefiind așadar posibil ca o asemenea

măsură asiguratorie să fie luată cu privire la alte bunuri decât cele ale autorului infracțiunii.

Prin Decizia ÎCCJ nr. 32/2019, instanța a dispus restabilirea situației anterioare săvârșirii infracțiunii (conform art. 256 Cod procedură penală și art. 25 alin. 3 Cod penal) sub forma reintrării în domeniul public sau privat al municipiului C_____, numai în ceea ce privește terenurile ce au fost supuse sechestrului (a se vedea pag. 361 din Decizie).

De altfel, ÎCCJ precizează (a se vedea pag. 362 din Decizie) că instanța de fond va dispune restabilirea situației anterioare săvârșirii infracțiunii pentru terenurile cu privire la care va fi menținută măsura sechestrului instituită în faza urmăririi penale, fiind specificate mai apoi toate aceste terenuri - printre ele neregăsindu-se, cum era de altfel și firesc, imobilul societății.

Mai mult, instanța dispune (a se vedea pag. 366 din Decizie) că Municipiul Constanta va întreprinde demersurile necesare pentru a reîntra în posesia bunurilor în privința cărora s-a dispus restabilirea situației anterioare, și anume terenurile afectate de măsura sechestrului, așadar nu cu privire la imobilul societății.

Pentru terenurile înstrăinate către terți de bună credință, ÎCCJ a dispus (a se vedea pag. 366 din Decizie) confiscarea sumelor de bani astfel obținute.

Rezultă, așadar, că, în privința imobilului societății nu s-a dispus restabilirea situației anterioare și întoarcerea acestuia în patrimoniul Municipiului C_____, câtă vreme acesta fusese înstrăinat către un terț de bună credință și nu fusese afectat de măsura sechestrului în timpul urmăririi penale și fazei de judecată.

A mai aratat că buna credință este prezumată, conform art. 14 Cod Civil, iar la data la care societatea a devenit proprietara imobilului în cauză, toate actele emise de autorități - precum OCP1, SPIT, etc. atestau inexistența vreunei sarcini asupra imobilului sau vreo restrângere a dreptului de proprietate, motiv pentru care reclamanta face referire și la dispozițiile art. 901 Cod Civil.

De asemenea, prin Decizia nr. 32/2019 ÎCCJ nu a dispus vreo măsură de anulare cu privire la titlul de proprietate al societății sau chiar al proprietarilor anteriori, ci doar cu privire la dispoziția de primar.

În plus, prin Decizia nr. 163/A pronunțată de ÎCCJ în dosarul penal nr. _____ a fost soluționată, de către același complet ce a pronunțat Decizia nr. 32/2019, o contestație având ca obiect lămurirea dispozitivului respectivei decizii în ceea ce privește latura civilă și problema legată de identificarea terenurilor în privința cărora s-a dispus repunerea în situația anterioară.

La pag. 13 din această hotărâre, ÎCCJ arată expres că s-a dispus restabilirea situației anterioare săvârșirii infracțiunii (în sensul revenirii în patrimoniul Municipiului C_____) cu privire la 80 de terenuri ce sunt identificate la pag. 32-36 din hotărâre.

Or, imobilul societății nu se regăsește între aceste 80 de terenuri pentru care s-a dispus reîntoarcerea în patrimoniul Municipiului C_____, astfel că acesta rămâne neafectat de sarcini, în proprietatea societății, terț de bună credință. Ca atare, rezultă că mențiunea inclusă în Certificatul fiscal este nelegală și lipsită de orice fundament.

O asemenea mențiune - sau măcar una similară care să facă referire la Decizia nr. 32/2019 - nu se regăsește nici măcar în Cartea Funciară privind imobilul societății,

care este registrul public menit a aduce la cunoștință oricărei persoane interesat regimul juridic al unui imobil.

A mai aratat ca are cunoștință de existența mai multor adrese emise recent fie de către Primăria Municipiului Constanta, fie de SPIT ori de alte autorități publice locale, ce conțin o poziție contrară celei expuse în Decizia SPIT - în sensul că se consideră, așa cum susține și societatea, că mențiunea în cauză, făcută cu privire la alte imobile ce se află exact în situația societății, este nelegală.

Inclusiv Curtea de Apel C _____ a exprimat o poziție identică celei expuse de societate pe calea prezentei, prin Decizia civilă nr.378/CA/15.06.2020, instanța constatând nelegalitatea unei autorizații de construire în cadrul căreia Primăria C _____ a inclus exact aceeași mențiune precum cea contestată de societate și obligând autoritatea locală să reemită autorizația fără mențiunea în cauză.

În drept, a invocat disp. art. 194 și urm. din Codul de procedură civilă, art. 8 alin. (1) coroborat cu art. 11 alin. 1 lit. a) și art. 18 din Legea nr. 554/2004, art. 281 din Codul de procedură fiscală, precum și alte dispoziții legale la care a facut referire în cuprinsul cererii.

În dovedirea cererii, a solicitat proba cu înscrisuri, depunand la dosar o _____ acte în acest sens.

Legal citat, paratul B _____ B _____ de Impozite, Taxe și alte Venituri ale Bugetului Local C _____ (SPIT-VBL C _____), în temeiul disp. art.205 și următoarele din Codul de Procedură Civilă, a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, cu obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată (onorariu avocat).

Prin contestația înregistrată sub nr. T4133/15.01.2020, s-a solicitat anularea Certificatului de atestare fiscală pentru persoane fizice privind impozitele și taxele locale și alte venituri ale bugetului local nr. T108641/19.12.2019, în ceea ce privește mențiunile: ”Prin Decizia nr. 32/07.02.2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în Dosarul nr. _____, s-a dispus desființarea Dispozițiilor emise de primarul Municipiului C _____ prin care lotul din care face parte și terenul dumneavoastră, a ieșit din patrimoniul Municipiului C _____” și ”A nu se folosi la vânzare!”.

Reclamanta critică inserarea respectivelor mențiuni în cuprinsul certificatului de atestare fiscală pe două considerente: nu există posibilitatea legală de a formula asemenea mențiuni în cadrul certificatului fiscal și, în legătură cu terenul respectiv nu s-a dispus restabilirea situației anterioare, în prezent fiind în proprietatea unui terț de bună credință.

Reclamanta nu face nicio referire la vătămarea ce i-a fost produsă prin emiterea certificatului fiscal contestat.

Reclamanta a formulat plângere prealabilă împotriva certificatului de atestare fiscală, înregistrată sub nr. T4133/15.01.2020.

Organul fiscal a emis Decizia nr. T18652/27.02.2020 prin care a soluționat plângerea prealabilă, în sensul respingerii ca inadmisibilă (în cuprinsul acesteia, se analizează și motivele de nelegalitate invocate de către reclamantă, fiind respinse ca neîntemeiate).

Coroborând dispozițiile art.158 și 159 Cod Procedură Fiscală, rezultă că certificatul de atestare fiscală se eliberează pe baza datelor cuprinse în evidența

organului fiscal local, cu aplicarea dispozițiilor Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare fiscală nr. 3654/2015.

De asemenea, potrivit art.1 alin.1 din Legea nr. 7/1996 privind cadastrul și publicitatea imobiliară: ”(1) Cadastrul și cartea funciară formează un sistem unitar și obligatoriu de evidență tehnică, economică și juridică, de importanță națională, a tuturor imobilelor de pe întregul teritoriu al țării. Scopul acestui sistem este: a) determinarea informațiilor tehnice, economice și juridice referitoare la imobile; b) asigurarea publicității drepturilor reale imobiliare, a drepturilor personale, a actelor și faptelor juridice, precum și a oricăror altor raporturi juridice, prin cartea funciară; c) furnizarea de date instituțiilor publice ale statului, necesare sistemului de impozitare și pieței imobiliare; d) contribuie la asigurarea securității tranzacțiilor imobiliare și la facilitarea creditului ipotecar. (3) Cartea funciară cuprinde descrierea imobilelor și înscrierile referitoare la drepturile reale imobiliare, la drepturile personale, la actele, faptele sau la raporturile juridice care au legătură cu imobilele”.

În consecință, înregistrarea în rolul fiscal a situației juridice a imobilului, inclusiv a raporturilor juridice care au legătură cu imobilul, este obligatorie, tocmai pentru asigurarea securității și stabilității juridice, principii enunțate și în Decizia Curții Constituționale nr. 1069/2009, menționată și de către contestatoare în plângerea prealabilă.

De altfel, rezultă din cuprinsul certificatului de atestare fiscală că sunt indicate și bunurile imobile aflate în patrimoniul contribuabilului, descrierea acestora (cu adresă, suprafață, valoare impozabilă etc), precum și persoana proprietarului, fiind reluate toate informațiile din rolul fiscal, nu exclusiv valoarea creanțelor bugetare datorate. Scopul certificatului de atestare fiscală este folosirea acestuia în caz de înstrăinare a imobilelor (acesta fiind și scopul pentru care contribuabilul a formulat cererea de eliberare a certificatului fiscal), astfel încât este obligatoriu să ofere informațiile necesare și relevante din rolul fiscal.

Potrivit acestor texte de lege, situația juridică a imobilului este opozabilă oricărei persoane, astfel încât organul fiscal are obligația să înregistreze în rolul fiscal al imobilului aceste informații. Prin urmare, organul fiscal are obligația să indice în certificatul fiscal situația reală ce figurează în evidențele sale cu privire la imobilele înregistrate în vederea impunerii. În egală măsură, organul fiscal nu are căderea, opțiunea și nici autoritatea necesară de a ascunde o situație juridică ce prezintă relevanță pentru eventualii subdobânditori.

Cu atât mai mult cu cât printr-o hotărâre judecătorească definitivă s-a dispus anularea dispoziției de retrocedare ce viza și terenul în discuție, precum și stabilirea în sarcina autorităților publice ale Municipiului C_____ să facă demersuri pentru reîntrarea terenurilor în patrimoniul municipiului C_____ (iar înstrăinarea terenului constituie prejudiciu adus patrimoniului Municipiului), rezultă că la momentul eliberării certificatului fiscal contestat există o obligație bugetară lato sensu în legătură cu bunul respectiv.

În ceea ce privește critica contestatoarei, în sensul că datele înscrise în certificatul fiscal nu sunt reale, a arătat că prin Decizia penală nr. 32/07.02.2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în Dosarul nr. _____, s-a dispus desființarea unor înscrisuri, precum și restabilirea situației anterioare savârșirii infracțiunilor reținute prin hotărârea judecătorească în sensul revenirii unor terenuri în domeniul public și respectiv domeniul privat al Municipiului C_____.

În dispozitivul Deciziei ÎCCJ nr. 32/07.02.2019 se menționează că se desființează în baza art.25 alin.3 Cod procedură penală Dispoziția nr. 796/19.03.2014 emisă de primarul municipiului C_____.

Suprafața de 200 mp a fost atribuită către G---- G_____ (22,05%), M_____
M_____ (14,70%), B_____ C_____ (12,25%), _____ - (50%)

și C-- M_____ (1%). În urma partajului, terenul a rămas în proprietatea exclusivă a numitului C--- M_____, care a înstrăinat terenul către S---C---, conform Contractului de vânzare cumpărare nr. 3786/18.10.2005.

SC A_____ A___ A__ a dobândit terenul ca urmare a aportului în natură la capitalul social adus de numita Sanchi Cherana conform Hotărârii Asociatului Unic nr. 1/2010 cu încheiere de autentificare nr. 92/14.01.2010 și Rezoluției nr. 2893/25.02.2010 a Oficiului Registrului Comerțului.

La momentul emiterii certificatului de atestare fiscală contestat, dar și în prezent, situația exactă a terenurilor nu este pe deplin clarificată. Pentru a împiedica invocarea de către eventualii terți subdobânditori a bunei credințe, fapt ce poate afecta în continuare șansele de reîntregire a patrimoniului Municipiului, precum și față de dispozitivul hotărârii definitive a Înaltei Curți, mențiunea expresă a situației reale a imobilului trebuie să se reflecte și în actul care o face opozabilă.

Mențiunea referitoare la situația juridică a terenului în cauză prin raportare la Decizia penală a ÎCCJ nr. 32/2019 nu reprezintă decât o notificare/o informare a eventualilor cumpărători cu privire la situația juridică a terenului, aspect care nu poate însă să fie considerat un motiv de nelegalitate în sine a actului, și să conducă la anularea lui.

Paratul apreciază ca reclamanta nu a făcut dovada vătămării, condiție cerută de dispozițiile Legii 554/2004.

În drept, a invocat dispozițiile art.205 și urm. Cod Procedură Civilă.

În dovedirea susținerilor, a solicitat proba cu înscrisuri, sens în care a atașat Decizia nr. T18652/27.02.2020 privind soluționarea plângerii prealabile și dovada de comunicare, Plângerea prealabilă nr. T4133/15.01.2020, Certificatul fiscal nr. T108641/19.12.2019, Cererea nr. T108641/05.12.2019 și practica judecatorească, cu hotărâri judecătorești pronunțate în dosare similare.

Instanța a încuviințat proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin cererea înregistrată sub nr. _____ pe rolul Tribunalului Constanța, reclamanta SC A _____ A _____ A _____, în contradictoriu cu paratul B _____ B _____ B _____ B _____ B _____ B _____ (SPIT), în temeiul art. 8 alin. (1) coroborat cu art. 11 alin. 1 lit. a) și art. 18 din Legea nr. 554/2004, prin raportare la art. 281 din Legea nr. 207/2015, a solicitat anularea Deciziei nr. T18652/27.02.2020 emise de către SPIT și comunicată societății la data de 28.04.2020, prin care s-a dispus respingerea plângerii prealabile formulate de societate și înregistrate la SPIT sub nr. T4133/15.01.2020, anularea Certificatului de atestare fiscală pentru persoane juridice privind impozitele și taxele locale și alte venituri ale bugetului local nr. T108641/19.12.2019 emis de pârâta SPIT cu privire la imobilul societății situat în _____ SPIT la emiterea unui certificat fiscal cu privire la imobilul societății care să nu conțină mențiunile „Prin Decizia nr. 32/07.02.2019 a Înaltei Curii de Casație și Justiție, pronunțată în dosarul _____, s-a dispus desființarea Dispozițiilor emise de primarul Municipiului C _____, prin care lotul din care face parte și terenul dumneavoastră, a ieșit din patrimoniul Municipiului C _____” și respectiv „A nu se folosi la vânzare!”, obligarea pârâtei SPIT, în temeiul art. 18 alin. (1) și alin. (5) din Legea nr. 554/2004, la plata de penalități către societate în cuantum de 1.000 lei pentru fiecare zi de întârziere, în situația neîndeplinirii în termen a obligațiilor stabilite de instanță în urma admiterii capetelor de cerere de mai sus.

Se retine ca, prin cererea înregistrată la SPIT sub nr. T108641/05.12.2019, societatea a solicitat emiterea unui certificat de atestare fiscală cu privire la imobilul societății, în conformitate cu dispozițiile art. 159 alin. 5 din Codul de procedură fiscală care stipulează că „Pentru înstrăinarea dreptului de proprietate asupra clădirilor, terenurilor și a mijloacelor de transport, proprietarii bunurilor ce se înstrăinează trebuie să prezinte certificate de atestare fiscală prin care să se ateste achitarea tuturor obligațiilor de plată datorate bugetului local al unității administrativ-teritoriale în a cărei rază se află înregistrat fiscal bunul ce se înstrăinează, potrivit alin. (2). Pentru bunul ce se înstrăinează, proprietarul bunului trebuie să achite impozitul datorat pentru anul în care se înstrăinează bunul, cu excepția cazului în care pentru bunul ce se înstrăinează impozitul se datorează de altă persoană decât proprietarul”.

Pârâtul SPIT a emis a emis în 19.12.2019 Certificatul fiscal, în care se precizează că „[...] nu figurează în evidențele compartimentului fiscal cu creanțe bugetare de plată scadente către bugetul local, conform evidențelor existente la data întocmirii”.

De asemenea, Certificatul fiscal conține două mențiuni, și anume: „Prin Decizia nr. 32/07.02.2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în dosarul _____, s-a dispus desființarea Dispozițiilor emise de primarul Municipiului C_____, prin care lotul din care face parte și terenul dumneavoastră, a ieșit din patrimoniul Municipiului C_____” și respectiv, „A nu se folosi la vânzare!”.

Fiind nemulțumită de conținutul Certificatului fiscal ce nu s-a limitat la obligațiile fiscale din evidența pârâtei SPIT, societatea reclamanta a formulat în 15.01.2020 o plângere prealabilă, prin intermediul căreia a solicitat anularea/revocarea Certificatului fiscal și emiterea unui nou certificat în conformitate cu dispozițiile legale - în mod specific, un certificat care să nu conțină cele două mențiuni amintite anterior.

Prin Decizia SPIT, autoritatea pârâtă a dispus: respingerea ca inadmisibilă a contestației Societății, apreciind că împotriva Certificatului fiscal nu poate fi formulată o plângere prealabilă ci o acțiune „în obligare” la emiterea unui certificat de atestare fiscală în temeiul art. 8 alin. 1 teza II din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, respingerea (pe fond) ca neîntemeiată a plângerii prealabile, apreciind că împotriva Deciziei SPIT, societatea este în drept să formuleze direct o acțiune „în obligare” la emiterea unui certificat de atestare fiscală în temeiul art. 8 alin. 1 teza II din Legea 554/2004.

Instanța urmează să analizeze legalitatea actului administrativ și în sensul de a verifica dacă autoritatea locală a acționat abuziv, contrar interesului public, astfel cum rezultă aceasta din actele normative incidente pe care se întemeiază actul administrativ sub aspectul contestat.

Potrivit art.1 alin.1 din L.nr.554/2004 ”orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său și într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termen legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente”.

Art.8 alin.1 din L.nr.554/2004 modificată prevede că ”Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim”.

Prin contestația înregistrată sub nr. T4133/15.01.2020, s-a solicitat anularea Certificatului de atestare fiscală pentru persoane fizice privind impozitele și taxele locale și alte venituri ale bugetului local nr. T108641/19.12.2019, în ceea ce privește mențiunile: ”Prin Decizia nr. 32/07.02.2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în Dosarul nr. _____, s-a dispus desființarea Dispozițiilor emise de primarul Municipiului C_____ prin care lotul din care face parte și terenul dumneavoastră, a ieșit din patrimoniul Municipiului C_____” și ”A nu se folosi la vânzare!”.

Instanta retine ca reclamanta critică inserarea respectivelor mențiuni în cuprinsul certificatului de atestare fiscală pe două considerente: nu există posibilitatea legală de a formula asemenea mențiuni în cadrul certificatului fiscal și, în legătură cu terenul respectiv nu s-a dispus restabilirea situației anterioare, în prezent fiind în proprietatea unui terț de bună credință.

Având în vedere dispozițiile art.158 și 159 Cod Procedură Fiscală, certificatul de atestare fiscală se eliberează pe baza datelor cuprinse în evidența organului fiscal local, cu aplicarea dispozițiilor Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare fiscală nr. 3654/2015.

Potrivit art.1 alin.1 din Legea nr. 7/1996 privind cadastrul și publicitatea imobiliară: ”(1) Cadastrul și cartea funciară formează un sistem unitar și obligatoriu de evidență tehnică, economică și juridică, de importanță națională, a tuturor imobilelor de pe întregul teritoriu al țării. Scopul acestui sistem este: a) determinarea informațiilor tehnice, economice și juridice referitoare la imobile; b) asigurarea publicității drepturilor reale imobiliare, a drepturilor personale, a actelor și faptelor juridice, precum și a oricăror altor raporturi juridice, prin cartea funciară; c) furnizarea de date instituțiilor publice ale statului, necesare sistemului de impozitare și pieței imobiliare; d) contribuie la asigurarea securității tranzacțiilor imobiliare și la facilitarea creditului ipotecar. (3) Cartea funciară

cuprinde descrierea imobilelor și înscrierile referitoare la drepturile reale imobiliare, la drepturile personale, la actele, faptele sau la raporturile juridice care au legătură cu imobilele”.

Se retine, astfel, ca înregistrarea în rolul fiscal a situației juridice a imobilului, inclusiv a raporturilor juridice care au legătură cu imobilul, este obligatorie, tocmai pentru asigurarea securității și stabilității juridice, principii enunțate și în Decizia Curții Constituționale nr. 1069/2009, menționată și de către contestatoare în plângerea prealabilă.

Din cuprinsul certificatului de atestare fiscală, rezulta că sunt indicate și bunurile imobile aflate în patrimoniul contribuabilului, descrierea acestora (cu adresă, suprafață, valoare impozabilă etc), precum și persoana proprietarului, fiind reluate toate informațiile din rolul fiscal, nu exclusiv valoarea creanțelor bugetare datorate, scopul certificatului de atestare fiscală fiind folosirea acestuia în caz de înstrăinare a imobilelor (acesta fiind și scopul pentru care contribuabilul a formulat cererea de eliberare a certificatului fiscal), astfel încât este obligatoriu să ofere informațiile necesare și relevante din rolul fiscal.

Se retine ca situația juridică a imobilului este opozabilă oricărei persoane, astfel încât organul fiscal are obligația să înregistreze în rolul fiscal al imobilului aceste informații, organul fiscal având obligația să indice în certificatul fiscal situația reală ce figurează în evidențele sale cu privire la imobilele înregistrate în vederea impunerii.

Instanta retine ca, în speta, critica reclamantei, în sensul că datele înscrise în certificatul fiscal nu sunt reale, este neintemeiată, cata vreme, prin Decizia penală nr. 32/07.02.2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în Dosarul nr. _____, s-a dispus desființarea unor înscrisuri, precum și restabilirea situației anterioare savârșirii infracțiunilor reținute prin hotărârea judecătorească în

sensul revenirii unor terenuri în domeniul public și respectiv domeniul privat al Municipiului C_____.

Astfel, în dispozitivul Deciziei ÎCCJ nr. 32/07.02.2019 se menționează că se desființează în baza art.25 alin.3 Cod procedură penală Dispoziția nr. 796/19.03.2014 emisă de primarul municipiului C_____.

Cu privire la istoricul si situatia juridica a terenului in discutie, instanta retine ca suprafata de 200 mp a fost atribuită către G--- G_____ (22,05%), M_____ M_____ (14,70%), B_____ C_____ (12,25%), _____ (50%) și C---- M_____ (1%). În urma partajului, terenul a rămas în proprietatea exclusivă a numitului C---M_____, care a înstrăinat terenul către S--- C---, conform Contractului de vânzare cumpărare nr. 3786/18.10.2005.

SC A_____ A___ A___ a dobandit terenul ca urmare a aportului în natură la capitalul social adus de numita Sanchi Cherana conform Hotărârii Asociatului Unic nr. 1/2010 cu încheiere de autentificare nr. 92/14.01.2010 și Rezoluției nr. 2893/25.02.2010 a Oficiului Registrului Comerțului.

Pentru promovarea acțiunii în contencios administrativ reclamantul trebuie să fie beneficiarul unui drept subiectiv ori să aibă un interes legitim pe care autoritatea publică pârâtă are obligația să-l respecte, cerințe impuse de art.1 din Legea nr.554/2004.

Condiția vătămării unui drept ori interes recunoscut de lege este strâns legată de faptul că această vătămare trebuie să rezulte dintr-un act administrativ sau din refuzul nejustificat al unei autorități publice de a rezolva o cerere a reclamantului privitoare la un drept sau interes recunoscut de lege, ori de nerezolvarea în termenul legal.

În cauză, constată Tribunalul că reclamanta nu a indicat în concret care prevedere legală a fost încălcată de emitentul actului administrativ contestat pentru ca instanța să o poată analiza. Faptul că s-a inserat în cuprinsul actului administrativ o mențiune referitoare la natura juridică a terenului în cauză urmare a dispozițiilor Deciziei penale nr. 32/2019 pronunțată de ICCJ în dosarul penal nr. _____ nu poate fi calificat ca și motiv de nelegalitate a certificatului de atestare fiscală.

De altfel, regimul juridic al terenurilor continuă să rămână cel atestat de evidentele de carte funciară până când municipiul Constanta va declanșa acțiuni în instanță, în condițiile legii civile, de revendicare a terenurilor identificate în Decizia penală nr. 32/2019, de la actualii proprietari ai acestora. Astfel că, actele administrative pot fi eliberate pentru terenuri care fac obiectul hotărârii Înaltei Curți de Casație și Justiție și care se află în posesia unor terți dobânditori de bună-credință doar cu respectarea prevederilor documentațiilor de urbanism, avizate și aprobate potrivit legii.

Mențiunea referitoare la situația juridică a terenului în cauză prin raportare la Decizia penală a ICCJ nr. 32/2019 nu reprezintă decât o notificare/o informare a eventualilor cumpărători cu privire la situația juridică a terenului, aspect care nu poate însă să fie considerat un motiv de nelegalitate în sine a actului, și să conducă la anularea lui.

Mai mult decât atât, se constată că în cauză, reclamanta nu a dovedit vătămarea unui drept subiectiv/interes legitim, nu a afirmat și prin urmare, nici nu a demonstrat folosul practic urmărit prin promovarea acțiunii din moment ce a solicitat eliberarea certificatului tocmai în vedere înstrăinării imobilului, vătămarea de care se prevalează aceasta nu apare ca fiind legitimă.

În speță, în maniera în care s-a formulat cererea de chemare în judecată, a dispozițiilor legale invocate și a motivului evocat de nelegalitate a actului, coroborat cu proba cu înscrisuri administrată în cauză, instanța constată că reclamanta nu a reușit să argumenteze și să dovedească îndeplinirea condiției vătămării prin emiterea certificatului de atestare fiscală.

Or, una dintre condițiile ce trebuie îndeplinite pentru anularea unui act administrativ în contenciosul administrativ este ca reclamantul să aibă un interes legitim și să dovedească existența unei vătămări cauzate de emiterea respectivului act, aspect care nu a fost dovedit în cauză.

Se apreciaza, astfel, în acord cu sustinerile paratului, ca, la momentul emiterii certificatului de atestare fiscală contestat, dar și în prezent, situația exactă a terenurilor nu este pe deplin clarificată, context în care mențiunea referitoare la situația juridică a terenului în cauză prin raportare la Decizia penală a ÎCCJ nr. 32/2019 nu reprezintă decât o notificare/o informare a eventualilor cumpărători cu privire la situația juridică a terenului. Or, așa cum s-a expus anterior, reclamanta nu face nicio referire la vătămarea ce i-a fost produsă prin emiterea certificatului fiscal contestat, nefacând dovada vătămării, condiție cerută de dispozițiile Legii 554/2004.

Ca atare, sub acest aspect, în raport de dispozițiile art. 1 coroborat cu art. 18 din legea nr. 554/2004, acțiunea reclamantei apare ca neîntemeiată.

Chiar dacă s-ar aprecia asupra interesului legitim al reclamantei, acțiunea acesteia este neîntemeiată față de dispozițiile art. 159 c.pr.fisc. potrivit cu care „(1) Certificatul de atestare fiscală se emite de organul fiscal local, la solicitarea contribuabilului/plătitorului. Certificatul se emite și la solicitarea autorităților publice în cazurile și în condițiile prevăzute de reglementările legale în vigoare, precum și la solicitarea notarului public, conform delegării date de către

contribuabil. (2) Certificatul de atestare fiscală se eliberează pe baza datelor cuprinse în evidența creanțelor fiscale a organului fiscal local și cuprinde obligațiile fiscale restante și, după caz, obligațiile fiscale scadente până în prima zi a lunii următoare depunerii cererii, precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal local în vederea recuperării. (3) Certificatul de atestare fiscală se emite în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data solicitării și este valabil 30 de zile de la data emiterii. (4) Certificatul de atestare fiscală emis în condițiile prezentului articol poate fi prezentat în original sau în copie legalizată oricărui solicitant. (5) Pentru înstrăinarea dreptului de proprietate asupra clădirilor, terenurilor și a mijloacelor de transport, proprietarii bunurilor ce se înstrăinează trebuie să prezinte certificate de atestare fiscală prin care să se ateste achitarea tuturor obligațiilor de plată datorate bugetului local al unității administrativ-teritoriale în a cărei rază se află înregistrat fiscal bunul ce se înstrăinează, potrivit alin. (2). Pentru bunul ce se înstrăinează, proprietarul bunului trebuie să achite impozitul datorat pentru anul în care se înstrăinează bunul, cu excepția cazului în care pentru bunul ce se înstrăinează impozitul se datorează de altă persoană decât proprietarul. (6) Actele prin care se înstrăinează clădiri, terenuri, respectiv mijloace de transport, cu încălcarea prevederilor alin. (5), sunt nule de drept. (7) Prevederile alin. (5) și (6) nu sunt aplicabile în cazul procedurii de executare silită, procedurii insolvenței și procedurilor de lichidare.”

Pentru stabilirea legalității mențiunii cuprinse în certificatul de atestare fiscală este necesar să se pornească de la stabilirea naturii juridice a acestuia și de scopul urmărit la emiterea acestuia.

În lipsa unei prevederi legale exprese, pentru stabilirea naturii juridice a certificatului de atestare fiscală trebuie pornit de la efectele juridice pe care acesta le produce sau nu, ținând seama de definiția oferită de legiuitor actului administrativ fiscal.

Astfel, potrivit prevederilor art. 1 pct. 1 c.pr.fisc. „prin act administrativ fiscal se înțelege actul emis de organul fiscal în exercitarea atribuțiilor de administrare a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, pentru stabilirea unei situații individuale și în scopul de a produce efecte juridice față de cel căruia îi este adresat.”

Din interpretarea acestui text de lege rezultă că actele administrative fiscale au ca și caracteristici esențiale stabilirea unei situații individuale prin intermediul lor și producerea de efecte juridice față de destinatar.

Astfel, scopul pentru care a fost solicitată emiterea certificatului de atestare fiscală este acela de înstrăinare a imobilului, astfel, pentru securitatea juridică, tribunalul apreciază legală dispoziția cuprinsă în certificat.

Raționamentul reclamantei în ceea ce privește nelegalitatea mențiunii inserate în cuprinsul certificatului fiscal pare a ignora nu numai dispoziția expresă a art. 159 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care leagă cerința suplimentară pe care o instituie, de operațiunea juridică a înstrăinării dreptului de proprietate asupra bunurilor supuse impozitării (clădiri, terenuri și mijloace de transport), nu de valoarea acestora, ci și ansamblul considerentelor reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 1.021 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 10 octombrie 2011, care le preia pe cele expuse anterior, în Decizia nr. 1.069 din 14 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 14 august 2009, din care rezultă că rațiunea care a stat la baza soluției legislative în dezbatere a fost crearea unui climat de stabilitate și securitate juridică, nu doar preocuparea statului în a găsi metode eficiente pentru a determina contribuabilul să își execute obligațiile fiscale, indiferent de natura și cuantumul lor, aceste considerente fiind reținute de ICCJ în Decizia nr. 42/2017 privind dezlegarea unei chestiuni de drept.

Față de împrejurarea că reclamanta nu a dovedit un interes legitim în promovarea acțiunii, instanța apreciază ca acțiunea reclamantei este nefondată și o va respinge în consecință.

În baza disp. art. 453 NCPC, instanța va obliga reclamanta la plata către parat a cheltuielilor de judecată în suma de 2856 lei (onorariu avocat).

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Respinge cererea formulată de către reclamanta SC A_____ A___ A___ cu sediul în _____, și cu sediul procesual ales în C_____, în contradictoriu cu paratul B_____ B_____ B_ B_____ B_ B___ B_____, cu sediul în C_____, _____, J_____ C_____ și cu sediul în C_____, _____, J_____ C_____, ca nefondată.

Obliga reclamanta la plata către parat a cheltuielilor de judecată în suma de 2856 lei (onorariu avocat).

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în data de 23.11.2020, prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE, GREFIER,

I____-L____ O____-D__ E____ N____

Red./Teh. Jud. I.-L.O____-D__ /4 ex. /06.05.2021

Acest document este preluat și procesat de o aplicație realizată gratuit de Wolters Kluwer Romania pentru Fundatia RoLII.

Conținutul său poate fi preluat și utilizat cu citarea sursei: www.rolii.ro